

D. Giuvara vorbeste de cestiunea a celui nefericitu pesce și d'acea nefericitu sentință, ca se se vedă ce facu tribunalele contra acelor celatiani ce-si facu datoria ce se punu in pericol spre a scăpa pe locuitorii. D-lui artă cu ce violință seceră cholera, și că d-lui findu primaru și vedind peirea acestui flagelului, a luat mure de igienă, a introdus curățenia, a oprit vinđarea pescelui și a pómelor a datu ordine se se astupe unu locu unde se scurgeau apele cu caru se spela pescelul sãratu alu unor magazine. Intr'uă și trecendũ lingã acele magazine a întâmpinatũ uã putere tare, a intratũ darũ și, in virtutea legii, a aruncatũ pescele stricatũ ce a gãsitu. Tribunalulu l'a condamnatũ, însă sentința fiindũ apelatã, nu pôte avẽ efectũ pînã ce va remãne definitivã. — D. Giuvara aritã apoi cumũ s'a dresatũ listele in timpulũ fãsatũ de lege; dupã contestãri și reclamãri s'a afișiatũ listele definitive. Lipsindũ d-sea la Bucuresci, au venitũ, in urmã termenulu contestãrilor nisce liste trãmise de unũ suprefectũ de la nisce comuni rurale. D. Giuvara revenindũ, a consultatũ in acestã privințã, prin depeșã, pe D. ministru, care i-a respunsũ se se conforme legii. In ziua alegerii mergendũ ca primaru se deschidũ ședința, a întâmpinatũ reclamãri din partea alegãtorilor orãșianũ contra celor ce veniau in salã fãrã a fi alegãtori. D-sea a cercatũ a-i linișci, vedendũ cã nu reușese, a declaratũ ședința deschisã și s'a retrasũ. Ecã adevãrul, ce se au informatũ pe D. Blaremburg nu au fostũ esacti. D'aci înainte D. Campiniu a relatatũ faptele și D. Giuvara declarã cã nu șie ce s'a mai petrecutũ.

Desbaterea se amãnã pe Mercuri, din cauzã cã, de și D. Aslan a propusũ se urmeze ședința dupã cinci ore, mai multũ deputatũ din uã parte a Adunãrii plecãndũ, a trebuitũ se se ridice ședința.

ADUNAREA LEGISLATIVA.

Sedința de la 25 Noembrie.

Președinția domnului A. Preșbianu.

D. V. Mareș. Pentru ca se respundũ d-lui Cogãlnicianu la aceea ce a dișu cã nu cunõse pe acelu Mareș care a iscãlitũ propunerea, îi voiũ dice cã n'am avutũ nevoie nici de cunoscința, nici de recunoscința d-selle, pentru ca se iscãlesc acea propunere pentru incapacitatea d-lui; a fostũ destulũ pentru mine ca se am in vederea mea trecutul d-selle, a fostũ destulũ se am in vederea mea chiarũ uã sentințã a tribunalulu supremũ, care l'u osãndese de incapabilũ.

Este de prisosũ ca eu se viu se repetũ faptele d-lui Cogãlnicianu, pentru cã d. Blaremburg m'a ușuratũ de acestã povãrã, este destulũ a vã spune cã astã-đi suferã țera de uã fõmete chiarũ din pricina d-lui. . . . (D. M. Cogãlnicianu aplaudã).

Da d-lorũ, din pricina d-selle. Vã aduceți aminte vã rogũ cã õmenii din trecutũ au prevãdatũ mai multũ nevoile țerei, nevoile flã-cãruu individũ, de cãtu ce de er, cei d'a-altãeri și pôte cã chiarũ și de cãtu cei de astã-đi și au inființatũ nisce magazii de rezervã, au îngrijitũ se aibã unũ depositũ de produse, din cari țeranii la timpuri grele de lipsã, se ia din acele produse, și acele produse, d-lorũ, nu au eșitũ din magaziele de rezervã, de cãtu din pricina d-lui Cogãlnicianu; și decã n'ar fi eșitũ acele produse d'acolu, astã-đi țera n'ar fi fostũ in suferințã de fõmete.

D. A. Sihlenu. D-lorũ, de ce m'am temutũ n'am scãpatũ. Eũ de la începutũ am voitũ se facũ, decã s'ar fi pututũ a se evita ori ce discuțiune in privința capacitãței sau incapacitãței d-lui Cogãlnicianu. Am cerutũ, in puterea regulamentulu, ca se nu se pue in discuțiune mai înainte de a se rezolva întrebarea fãcutã de mine: decã putemũ noi se revenimũ asupra voturilor date de constituantã, nu s'a urmatũ însă așa.

D-lorũ, in urma discuțiunii care a fostũ in constituantã, in urma voturilor date in acea constituantã, voturi douẽ, cari pentru mine sũntũ voturi sacre. Nu voiũ veni astã-đi se puiũ pe tapetũ, se puiũ in discuțiune motivele pentru cari D. Cogãlnicianu dupã mino nu are dreptũ se zãdã pe bãnțele Adunãrei, voiũ respunde numai la unũ singurũ cuvẽntũ cãndũ s'a vorbitũ de urã personalã și de uã trãsurã; apoi d-lorũ

decã s'a luatũ cãruța popi a mea e vina? nu pôte se fiã vina mea ne-greșitũ.

Eũ d-lorũ declarũ, cã nimicũ in lume, nici chiarũ elocința cea mare a d-lui Cogãlnicianu, nici a tutulor notabili-lorũ deputatũ și mari oratori de aci din Camerã nu m'e va putea convinge cã avemũ dreptulũ se sfãrãmãmũ cele douẽ voturi ale constituantei, pentru cã uãdatã ce vomũ pune piciorul pe cea d'antẽiu trẽptã a șarei unde stã d. Cogãlnicianu, nu vedũ pentru ce nu ne vomũ sui pînã la cea din urmã trẽptã și se sfãrãmãmũ tũte voturile constituantei (denegãri).

Precedentulu ar fi celũ mai perniciosũ. Pentru mine d. Cogãlnicianu este consemnatũ de constituantã, prin voturile date, dincolo de pragulũ Adunãrei. D. Cogãlnicianu vine și ne cere probe formale, ei bine, nu pôte fi vina nici a mea nici a nimeni decã dumnealui nu a statũ pe banca nãgrã.

Pentru mine d. Cogãlnicianu este condamnatũ se pũte crucea lui 2 maiũ . . . (tumultũ, aplause).

Și m'e întrebũ, d-lorũ, acumũ la sfirșitũ: ce cautã d. Cogãlnicianu aci in Adunare (Uã voce. Cea ce cautã și d-ta.)

Voiũ respunde însu-mi d-lorũ; õre crede d. Cogãlnicianu cã va gãsi aci in Adunare penene ce i le-a smulsũ onor. d. Boerescu? crede d. Cogãlnicianu cã va mai gãsi la acestã tribunã rezultatulũ ce aflã uã datã? sperjurulũ zace in sinulũ acelei tribune asupra carã a chiamãtũ trãsnetulũ și fulgerile cerului cãndũ o va loviũ a lovit-o, cãci tribuna și acelu resonetũ l-au perdutũ pentru totũ deuna.

Pentru aceste cuvinte fãrã se intindũ discuțiunea, fãrã se desbatũ sau se combatũ alegerea d-lui Cogãlnicianu intru cãtu pôte fi regulatã sãu legalã, eũ respingũ nu alegerea d-lui Cogãlnicianu, ci respingũ pe D. Cogãlnicianu din sinulũ Adunãrei cu votulũ care l'u am.

D. P. Grãdiștenu. D-lorũ, cestiunea este pusã astã-felũ: uã propunere scrisã de cinci onorabili deputatũ prin care voescu se se depãrteze d. Cogãlnicianu din acestã Adunare subũ cuvẽntũ cã sũntũ douẽ voturi ale constituantei in contra d-selle. Cestiunea este a se sci decã noi trebuie sau nu se luãmũ in considerațiune acestã propunere. Asupra acestui punctũ are se urmeze discuțiunea. D'erã d-lorũ, onor. d. Blaremburg a dișu: sũntũ douẽ voturi ale constituantei, aceste douẽ voturi constituẽ uã sentințã datã in contra d-lui Cogãlnicianu; invocã prin urmare autoritatea lucrulu judecatũ in contra d-selle. Cerũ scuse onor. d. Blaremburg deputatũ, și așl ruga pe d. Blaremburg jurisconsultũ a raspunde d-selle chiarũ. Cumũ d-lorũ, autoritatea lucrulu judecatũ se chiamã unũ votũ alũ Adunãrei in privința exclusiunii unũ deputatũ? Nu d-lorũ. Autoritatea lucrulu judecatũ este cu totulũ altũ eava de cãtu unũ votũ personalũ datũ asupra unũ deputatũ. Autoritatea lucrulu judecatũ este așa de mare, in cãtu nimeni pe facia pãmẽntulu, nici suveranul, nici Camera, nici instanța judecãtorescã mai inaltã nu o potũ sfãrãma. Votulu Adunãrilor n'are acestã prerogativã; votulu Adunãrei se dã chiarũ asupra legilorũ și se pôte reveni asupra lorũ. Magistratũ, judecãtorii de ori ce trẽptã cãndũ judecã unũ lucru, și acea sentințã remãne definitivã, nu mai pôte reveni asupra'i, și face obiectulũ unei noui judecãți. Diferința este enormã. D'erã este mãcarũ unũ votũ de acele asupra caruia nu se pôte reveni de cãtu printr'unũ proiectũ de lege? O! nu, d-lorũ! Erõre fõrte mare din partea d-lui Blaremburg.

N. Blaremburg. Cerũ cuvẽntulu.

D. P. Grãdiștenu. D-sea a voitũ se justifice constituanta. N'avea trebuințã. In adevãrũ constituanta era suveranã asupra aprecierilorã sãle, putea pentru cã nu l'plãcea ochii d-lui Cogãlnicianu se diã: nu l'u primimũ, și nimeni n'avea se diã nimica; putea, cumã a pututũ camera de la 2 Maiũ se respingã pe d. Aricescu, pentru cã nu l'plãcea ochii d-selle, și nimeni nu avea nimicũ de dișu. Așa d'erã cestiunea nu este decã constituanta putea sau nu putea se dea sfãrã pe d. Cogãlnicianu. Putea; cãci era suveranã, și n'avea se dea comptũ de acțiunile sãle in acestã materie de cãtu numai opiniiei publice și istoriei care inregistreã faptele sãe. D'erã, fãcutã bine, fãcutã reũ? altã cestiune. Sãm'i permiteți a spune imprevãnu cu d. Costofaru cã constituanta reũ a fãcutũ de a datũ afarã pe d. Cogãlnicianu spre a se proba cã consti-

tanta a fãcutũ și bise, se invocã precedente. Precedentele d-lorũ, nu probã nimica, d'erã absolutũ nimica. — A fostũ unũ tristũ precedentũ in țera romãnescã, acela in privința d-lui Aricescu, au fostũ triste precedente acele care s'au urmatũ in alte părți. Și dacã d. Blaremburg pretinde cã englesulũ este cu sânge rece, nu este însă și in materiile electorale, acestã uã probã chiarũ precedentele citate. D'erã apoi am ascultatũ tũte citațiunile din Anglia, și am vedutũ cã tũte erau de uã naturã alta de cãtu acea d-lui Cogãlnicianu. S'au exclusũ deputatũ in Anglia pentru imoralitate publicã, pentru fapte cari it. adevãrũ, erau imorale d'erã nu pentru imoralitate „politicã.“ Unũ singurũ esemplu n'a citatũ d-lui de espulsiune pentru imoralitate „politicã.“ D-lorũ, faptele politice se potũ diversamente aprocia; ele sũntũ imorale cãci sũntũ rezultatulũ opiniunilorũ (aplause).

Altũ-felũ se pôte justifica votulũ constituantei; a credutũ constituanta cã n momentele acelea, a douã-đi dupã uã revoluțiune d. Cogãlnicianu nu era bine se fiã in sinulũ sãu, și i-a dișu: D-le poftimũ afarã. D'erã votulũ acela ori cãtu de justũ ar fi, chiarũ fundatũ pe necesitãți politice de momente, este elũ obligãtorũ pentru totũ deuna? D'erã d-lorũ, s'a exclusũ deputatũ, și s'a primitũ erãși chiarũ de acea Adunare; cumũ s'a urmatũ cu D. Aricescu și in multele esemple din Anglia citate de însuși d. Blaremburg; cu atãtu mai multũ cuvẽntũ se pôte primi de uã altã Adunare. Este prin urmare evidentulu cã se pôte astã-đi primi d. Cogãlnicianu fãrã a se ataca cãtu și de pucinũ voturile constituantei. D. Blaremburg trece apoi la causele cari au motivatũ acelu votũ, care s'au alegãtũ atunci, și se alegã și acumũ pentru espulsiunea d-lui Cogãlnicianu. Se diã: d. Cogãlnicianu s'a violatũ jurãmẽntulu in ziua de 2 Maiũ. D. Cogãlnicianu pũrtã crucea lui 2 Maiũ; — a dișu d. Sihlenu. — declarũ in acestã Camerã cã așl fi mãndru se fi pututũ purta crucea lui 2 Maiũ precumũ a dișu d. Blaremburg cã e mãndru de a fi figuratũ in constituantã. (Aplause și intreruperi, murmure și protestãri.) Nimeni nu-mi va putea opri curajulu opiniunilorũ mele, nici demonstrațiunea d-lui Blaremburg, nici risulũ d-lui Ghica, 2 Maiũ n'are de ce se se temã, 2 Maiũ d-lorũ, este unũ catehismũ politicũ din cele mai liberale, este democrațiã in plina ei vigõre. (Aplause sgomotose.) Cumũ d-lorũ! Onor. d. Blaremburg a dișu: cã copilulũ mutũ a pututũ intr'uã đl gãsi vocea care se l'ãre pe asasinatũ tatãlũ sãu. Se bine-voescu a crede cã decã 2 Maiũ a tãcutũ, se gãsescũ ancã fiã a acelu 2 Maiũ cari protestã. (Aplause, sgomote, intreruperi: prea tãrđiũ, prea tãrđiũ.) Intrerumperile cari mi se facũ așl voi se le audũ pentru ca se potũ respunde.

D. Bãlcãnu. Curagiulũ acesta v'a venitũ c'amũ tãrđiũ. Așl fi voitũ se l'u vedũ dupã 11 Februarũ; atunci nu v'amũ vedutũ nici antẽia, nici a douã, nici a treia đl. . . . (intreruperi.)

D. N. Catargiu. Eũ am fostũ aici in acea đl; nu am statũ ascunsũ.

D. P. Grãdiștenu. Pentru ca se dau uã desmãtiri formalã, sũntũ procesele verbale cari probã cã am fostũ aici in ziua de 11 Februarũ. . . și pînã la inchiderea Adunãrei. (intreruperi.)

Voci. De ce n'ai protestatũ atunci?

D. P. Grãdiștenu. Mi se imputã cã de ce n'am protestatũ imediatũ! De ce și copilulũ a statũ mutũ și nu a protestatũ pînã la 11 Februarũ? Eũ eramũ in Camerã la 11 Februarũ, darã d-ta unde eraĩ la 2 Maiũ? De ce nu ai protestatũ atunci?

Uã voce. Am dișu: nu.

Domnilorũ, dacã onorab. d. Blaremburg diã: dacã in urma lui 2 Maiũ a venitũ unũ plebiscitũ care a calificatũ acea violațiune a Convențiunii, nimicũ însă nu pôte ratifica miđilõcele prin cari s'a fãcutũ acea violațiune. Ei domnilorũ, se nu mai intrãmũ a cerceta miđilõcele cumũ s'a indeplinitũ cutare sãu cutare faptũ. Se ne mulțumimũ a constata cã rezultatulu a fostũ aprobatũ, fãrã a mai intra in cercetarea miđilõcelorũ, cãci terãmulũ arũ fi prea multũ alunecosũ.

cestiunea in sine; trebuie se luãmũ sãu nu propunerea in considerațiune? Sũntũ de opiniune, d-lorũ, a nu se lua in considerațiune, și se nu ni se diã cã votulũ nostru arũ avea uã putere retroactivã, cãci Constituanta a datũ unũ votũ care nu ne pôte obliga nici de cumũ, precumũ n'o obligã nici pe dẽnsa: pentru cã votulũ Constituantei a fostũ fondatũ pe considerațiuni politice de momentũ și nu ne mai aflãmũ in aceeași pozițiune. Nu mai sũntemũ a douã đl dupã uã revoluțiune; avemũ unũ Statũ constituitũ cu ereditatea tronulu, votatã de națiunea intrãgã și prin urmare nimicũ nu trebuie se preõtepe pe acestã onor. Adunare in cestiunea de facia de cãtu legalitatea, respectulũ legel de care noi mai antẽiu trebuie se dãmũ esemplu, și de õre ce nici uã lege nu declarã pe d. Cogãlnicianu incapabilũ, vã rogũ se bine-voitũ a declara cã propunerea nu se iẽ in considerațiune și se se proclame d. Cogãlnicianu deputatũ. (Aprobãri.)

D. B. Boerescu. Inũ pare cã discuțiunea iẽ uã formã care nu arũ fi trebuitũ s'o aibã. Credemũ la începutũ cã d. P. Grãdiștenu s'a pusũ pe adevãratulũ terãmulũ, darã am vedutũ cã s'a abãtutũ și d-lui.

Domnilorũ, pentru ca se vedemũ ce este in cestiune, nu avemũ de cãtu se citimũ propunerea, care diã: cã votulũ Constituantei, in privința d-lui Cogãlnicianu, constituẽ uã incapacitate pentru d-sea; și cã prin urmare d-sea, ne mai putendũ fi eligibilũ cãndũ s'a alesũ, trebuie acumũ exclusũ din acestã Adunare. Domnilorũ, in acestã cestiune pozițiã mea este fõrte limpede; este cunoscutũ cã nu am avutũ onõre a fi din amici d-lui Cogãlnicianu, cã nu am fostũ de ideile d-lui; și cã in fine amũ diferitũ cu totulũ de opiniune cu d-lui in privința lovitãri d-selle de Statũ; și cã, din contra, am fostũ dintre aceia, cari prevãdendũ cã acea lovitãrã va avea rele consecințe, amũ combatutũ õ și am cãutatũ se o evitũ.

Ideile și actele mele trecute fiindũ darã cunoscute, pozițiunea mea este fõrte limpede și facilã in acestã cestiune. Vorbescũ liberũ de ori ce considerațiune personalã, de ori ce simțimẽntũ de simpatie sãu antipatiã, și dorescũ mai antẽiu ca, dupã ce se va pune cestiunea pe adevãratulũ ei terãmũ, se vedemũ dacã in adevãrũ este bine sãu nu se se iẽ in considerațiune propunerea ce s'a fãcutũ.

Acumũ, domnilorũ, se pôte ca autoril propuneril se fiã preocupãti de ideã cã votulũ Constituantei, in privința exclusiunii d-lui Cogãlnicianu, se continue a fi obligãtorũ și astã-đi; cã este uã solidaritate inre Camera trecutã și cea actualã in privința acelu votũ, și cã prin urmare și Camera actualã trebuie se voteze astã-đi cumã a votatũ Constituanta.

Domnilorũ, acestã ideã de va exista, este greșitã; uã asemenea solidaritate nu existã inre aceste Adunãri; chiarũ aceași Adunare pôte se voteze unũ ce și apoi totũ acea Adunare va putea reveni uãdatã de douẽ ori asupra aceluã votũ, dacã alte elemente au intervenitũ spre a o lumina. Cu atãtu mai multũ darã uã altã Adunare pôte prea bine modifica acea ce a fãcutũ uã Adunare anterioarã. Solidaritate darã de voturi nu pôte fi nici uãdatã in acestã privințã. Uã Adunare urmãtoare pôte modifica nu numai simplele voturi, darã și legile votate de Adunarea precedentã. Acestã este conformũ cu natura progresulũ umanũ. Unũ votũ sãu chiarũ uã lege a pututũ fi bunã pentru unũ timpũ; apoi circumstanțele timpulu schimbãndũ-se, același votũ sãu aceeași lege se pôte in urmã modifica.

Erũ dacã, domnilorũ, amũ presupune cã unũ votũ arũ trebui se fiã asia de perpetuu obligãtorũ, cumã arũ pretinde d-niũ sup-scriitorũ al acesteil propuneril, cumũ s'ar mai putea atunci modifica legile dupã trebuințele timpulu? Vedeți darã, domnilorũ, cã nici uã solidaritate nu pôte se exista inre votulũ ce avemũ s da astã-đi, și inre votulũ ce a datũ constituanta trecutã.

Se luãmũ acumũ cestiunea din punctul de vedere alũ legalitãții. Domnilorũ, eũ care ținũ fõrte multũ la demnitatea acesteil Adunãri, dorescũ ca totũ deuna lucrãrile și voturile sãle, spre a fi bine respectate, se fiã nu numai juste și echitabile, darã și conforme cu legea. Cumũ darã s'arũ putea ca printr'unũ votũ se se põtã crea uã incapacitate electorale pentru uã persoanã, care, dupã lege, se bucurã de tũte dreptãrile unũ eligibilũ? Se pôte

presupune, dupe cumũ a dișu d. Blaremburg, cã in privința d-lui Cogãlnicianu s'a creatũ uã incapacitate excepționalã prin votulũ constituantei, și cã efectele acelu votũ continuã și astã-đi? Darã, domnilorũ, chiarũ dacã acelu votũ arũ fi lovitũ in adevãrũ pe d. Cogãlnicianu de uã incapacitate electorale, acea incapacitate nu a pututũ se'i aibã efectele sãle de cãtu provisoriu, pentru Adunarea constituantã, și pe cãtu timpũ acea Adunare l'a manținutũ. Darã uãdatã ce acea Adunare a încetatũ, uãdatã ce uã Constituțiune s'a votatũ de dẽnsa, in care se arẽtã cari sũntũ incapacitãțile electorale, cumũ mai putemũ crede cã, peste acele incapacitãți legale, mai existã și altele create prin voturi individuale? Nu, domnilorũ! Constituțiunea nãstrã ne arẽtã cari sũntũ incapacitãțile electorale; Adunarea, mai nainte de toți, catã se respecte acea constituțiune; și peste dẽnsa, nu putemũ admite nici uã altã incapacitate. (aplause.)

Dacã s'arũ admite cã se pôte crea incapacitãți prin voturi isolate, afarã din legea specialã, cãdemũ atunci in inconvenientulũ voinței majoritãților. Da, Adunarea este suveranã in lucrãrile sãle; rolulũ sãu este alũ unũ juriũ in cestiuni electorale; însă limita acesteil suveranitãți, regula de conduitã a acesteil juriũ, este legea.

Dacã legea se lasã la uã parte, cãdemũ in puterea numerulu majoritãții; și adesea numerulu este espresiunea numãri a voinței celũ mai forte. Se nu facemũ pe lume se credã cã noi mergemũ numai cu puterea numerulu; cãci de la fõrã la arbitrarũ distanțã nu este mare, și atunci considerațiuni personale potũ suplini prescripțiunea legii. Se nu creãmũ darã asemenea precedente; cãci acea ce astã-đi se pôte face in favõrea nãstrã, mãne se pôte întõrce in contra nãstrã. Cãndũ singurulũ dreptũ va fi acela numai alũ numerulu, apoi scitũ cumũ majoritãțile se potũ schimba intr'uã Adunare; și, dacã numai aprețuril politice potũ face se se dea afarã unũ deputatũ, de ce nu, peste cãtu-va timpũ, altũ majoritãți, se nu ne dea și pe noi afarã totũ pentru asemenea motive? (aplause.)

Insuși d. Blaremburg recunõse cã reũ a fãcutũ uã Adunare trecutã de a gonitũ pe d. Aricescu din sinulũ sãu. D'erã acea Adunare n'a fãcutũ de cãtu totũ aprețuril abstracte cumũ face d. Blaremburg, in privința d-lui Cogãlnicianu! Reũ d'erã a fãcutũ acea Adunare cãndũ a gonitũ pe d. Aricescu; reũ a fãcutũ, dupe mine, alte Adunãri cari totũ arbitrarũ, a gonitũ și pe d. Ch. Tell. Se nu cãdemũ și noi astã-đi totũ in același greșelũ.

D'erã ni se citezã de d. Blaremburg mai multe esemple din Anglia, unde, in secolii trecutũ, s'au gonitũ mai multũ deputatũ pentru opiniunile lorũ politice sau chiarũ filosofice. D'erã ce dovedescẽ asta? Dovedescẽ cã fapta Camerei din Anglia a fostũ justã? Nici de cumũ. Și cu tũte astea ar fiacesta unũ cuvẽntũ ca se imitãmũ și noi faptele nedrepte comise de Parlamentulu Englesũ? D'erã nu așl vedutũ in esemplele citate cã unũ deputatũ englesũ s'a gonitũ pentru uã scriere filosoficã, pentru uã opiniune abstractã ce espresã in publicũ? Acolo amũ voi se a-jungemũ și noi? Nu credũ cã acesta se fiã intențiunea d-vũ! Apoi atunci feritũ-ve de a intra pe calea arbitrarulu; cãci uã datã ce astã-đi așl goni pe un deputatũ pentru uã idee sau unũ faptũ politicũ alũ sãu, de ce mãine se nu goniți pe altulũ și pentru uã ideã filosoficã sau euratũ moralã? Unde va mai fi limita arbitrarulu? Justulũ nu se mesõrã numai dupe obiectulũ la care se aplicã, ci și dupe natura faptei in sine; totũ atãtu de imoralũ, in sine, este acelu ce furã unũ õu, cãtu și celũ ce furã unũ boũ. Nu creãți d'erã astã-đi unũ precedentũ injustũ pentru d. Cogãlnicianu; cãci, uã datã alunecãți pe astã ripã, nu scimũ unde ne-amũ putea opri! (aplause.)

Se nu se credã erãși cã, decã astã-đi amũ vota altũ-felũ de cãtu a fãcutũ constituanta, amũ da cu acestã unũ blãmũ acesteil Adunãri. Nu domnilorũ. Fie care Adunare este suveranã in lucrãrile și aprețuril sãle. Constituanta a pututũ se aprețizeze cestiunea intr'unũ felũ: noi astã-đi aflãmũ in alte circumstanțe, luminați mai bine, avemũ și noi aprețizearea nãstrã specialã. Cu acestã va se diã cã blãmãmũ in ceva Camerã trecutã? Nici de cumũ. Fie-care din aste Adunãri nu au fãcutũ de cãtu se-đl eserciteze cu sinceritate misiunea sa.

Amă mai veștă încă, domnilor, și cu multă părere de rău, că unii din noi sau făcutu apărătorii ori acuatorii revoluțiilor de la 2 Mai ori 11 Februarie. Dără, domnilor, acesta nu este de loc în ceștiune; și rog pe unii, se nu credă, că gonind pe d. Cogălnicenu din Adunare se lovesce 2 Mai și se laudă 11 Februarie; pe alții, se nu credă erăși că cei ce susțin pe d. Cogălnicenu susțin prin acesta pe 2 Mai și lovesce pe 11 Februarie. Nu este acesta ceștiunea, și este credu chiar imprudentu a se pune pe acestu teram.

Revoluțiunea de la 2 Mai ca și de la 11 Februarie, sunt de domeniul istoriei. Nu ne aparține nouă, contimpurani interesați, cari am fostu mai multu sau mai puțin actori în aste fapte, se venim a critica ori a lauda. Istoria contimpurană nu se scrie destul de imparțial, de cel contimpuran, ci de generațiunea următoare. Astă-di nu mai avem nici 2 Mai nici 11 Februarie, astă-di avem u stare normală de lucruri; avem u constituțiune, avem u ilustră dinastie, și omeni nu au a se mai împărți după ordinea cronologică. Eu am fostu în contra lui 2 Mai și lamu lovit de această tribună, dără n'am avut onore a participa la faptele din 11 Februarie. Intre cine dără mă veți clasa pe mine? (Iaritate).

Nu, domnilor. Toți Români astă-di sunt fideli și devotați regimului actualu. Toți deputați cari combatu s'au susțin pe d. Cogălnicenu, sunt veniți aci ca se observe constituțiunea și se consolideze tronul și dinastia noastră. (Apause generale). Nu voi, nici pentru unu momentu măcaru, se presupuu că amicii d-lui Cogălnicenu de peste Milcovu aru fi espresiunea celor ce aru voi se susțin nu seii ce din 2 Mai. Nu, domnilor, nici unu județ în România, nici aci, nici peste Milcovu, nu a putut se trimită unu singuru deputat ostil regimului de astă-di, dinastiei care are se regoneze naționalitatea noastră! (Apause).

Dacă asemenea deputat ar existe, elu n'ar fi nici din 2 Mai, nici din u altă dată, ar fi unu simplu rebelu, și-lu vomu tracta ca astu-fel. (Apause). Insa, pe câtu credu, nici unu asemenea deputat, nu există între noi, sau, celu puțin, nu trebuie se presupunem că există.

Repetu dără, domnilor, se respingem propunerea ce vi se presintă, căci ea e contrară legii nostre fundamentale; respingerea ei nu e de loc unu blam pentru constituantă. Până la unu punctu eu imi explicu chiaru împrejurările cari au făcutu pe acea Adunare se voteze cumu a făcutu. Era în adeveru a doua-di după u revoluțiune; în momentele cându aya se formeze u constituțiune. Fumul pôte alu victoriei, instinctulu naturalu alu conservării, a putut face pe acea Adunare se nu voescă, a admite în sinulu seii pe unu omu care jucase primululu rol în lovirea de statu de la 2 Mai.

Astă-di insa împrejurările sunt cu totul alte. Astă-di ne aflăm în stare normală și legală; astă-di avem u constituțiune în vigore; astă-di există stabilitatea la Tron prin ilustra dinastie ce-lu ocupă. Cumu s'ar mai putea scusa espulsiunea unu deputat.

Au voiți se faceți din d. Cogălnicenu unu omu așa de mare, în câtu se-lu credeți, pe elu singuru, așa de periculosu? Nu, domnilor. Tocmai pentru nu sunt amici alu d-lui Cogălnicenu nu voi se-lu dauă această importantă, nu voi se-lu facu unu omu așa de mare (Apause). Vină d-lui în Adunare, și va fi privitu după cumu se va conduce. De la tribună i se va da numai credemntulu ce va merita. Pene străine de va pune, cumu a d'is d. Sîhlenu, le vomu cunoște. Nimeni între noi, domnilor, nu pôte fi periculosu, căci, grația cerulu, sunt în astă Cameră destul omeni capabili, și cându unulu din noi se va abate de la drumulu celu dreptu, cel-al' voru fi aci ca se-lu pune la locu.

A continua dără escluderea în privința d-lui Cogălnicenu ar avea aerul de u simplă persecuțiune. Lamu pune în fața țerei și a istoriei ca u victimă. Și eu unulu nu voi această. Vedeti consecința unei aparițe chiar de persecuțiune. Alesu de unu colegiu, dupe antea espulsiune din Adunare, d-lui vine alesu de doue colegiuri; esclusu de a doua oră, trei colegiuri ni-lu trâmte erăși deputat. De-lu vomu esclude și acum, prevedem ore

unde se va opri numărulu colegiurilor ce-lu voru alege? Apoi bine e, prudentu e se ne punem astu-fel în luptă cu mai multe colegiuri electorale se nu ținemu socotă de opiniunea lor, și se le lăsam vedea de deputat? Nu, domnilor, acesta nu ar fi prudentu; acesta nu ar fi dreptu, și ce e mai multu, acesta nu ar fi politicu.

Vină dără d. Cogălnicenu în Adunare; și va merita de la Cameră și de la țera numai aceea ce i se va cuveni după conduita d-selle ca deputat. Așa dără domnilor, vă rog, pentru tôte cuvintele câtu am spusu se respingeti puru și simpla propunerea ce vi se presintă; și fiți sicuri că cu această veți fi mai forți, căci veți avea dreptulu și legea cu d-vostă. (Apause).

D. D. Tacu. D-lor, eram deputat în constituantă cându în acea onorabilă Adunare a venit erăși în ceștiunea alegerea d-lui M. Cogălnicenu. Am fostu în centra acelu votu, și rațiunile cari m'au condusu la acesta sunt: Sunt și eu, d-lor de opinie că reprezentățiunea națională e suverană, e liberă a lua ori ce decisiune ar crede necesară, insa d-lor, această suveranitate și are marginile se, își are acele margini pe cari fie-care din noi le cunoște, acele margini sunt: justiția și adeverulu. Cându dără u reprezentățiune națională trece peste aceste margini, votulu seii este unu votu care coprinde în sine pasiuni personale.

D-lor, avem u lege electorală, această lege trebuie să ne serve de basă în lucrările nostre. Dacă este u incapacitate, atunci se căutam dără acea incapacitate e declarată de u autoritate competente. Nu este, d-lor, reprezentățiunea națională acea autoritate care se fie în dreptu a declara că cutare cetățenu nu are capacitatea electorală; autoritățile judiciare, tribunalele, ele numai sunt în dreptu se facă această (Apause). Dacă, d-lor, u Adunare trece marginile competenței se și intră în atribuțiile justiției, atunci e confusiune, și u confusiune de care trebuie se ne ferim.

D-lor, cunoșceți că astă-di nu mai putem dice, precumu se dicea u dată de unii din deputați, că prea puțin le pessa de voiața alegătorilor lor. Nu, astă-di suntem aci espresiunea sinceră a alegătorilor nostri. Astă-di aci nu trebuie se venim cu opiniuni personale, căci nu pentru acesta ne-am trimis națiunea aci, ci pentru ca să căutam ce e de făcutu în momentele grele în cari ne aflăm (Apause). Cunoșcemu fie-care ce ar trebui se facem în asemenea împrejurări, și noi ne trecem timpul discutându cestimi personale, căci personale le privesc eu, și întreb u cine nu voesc pe d. Cogălnicenu? Națiunea, sau unu număr dintre noi? Eu vedu că unu număr dintre noi, căci altu-fel, nu am vedea pe d. Cogălnicenu trâmisi aci deputat de atatea colegie (Apause). Suntem noi competenți se dicem u alegătorilor că reu au făcutu.

Se dice apoi că este unu votu. Ce votu? Unu votu alu majorității Adunării trecute. Dără acestu votu este u lege? Nu, este u simplă decisiune care n'a fostu dreptu precumu am spusu această și atunci, și nu potu se obliga de câtu acele decisiuni cari sunt adeverate și recunoscute de națiune, eră nu și acele cari sunt reprobate, căci colegiile cari au realesu pe d. Cogălnicenu au reprobat votulu constituantei.

D. N. Blareberg. Nu națiunea, ci 3 colegii.

D. Tacu. Rogu pe d. Blareberg se nu mă intrerumpă.

D-lor în constituantă a fostu numai u majoritate, nu națiunea, căci a fostu u mare minoritate care nu a admisu acelu votu pentru că a voit minoritatea să nu mergă de câtu pe calea dreptății și a adeverului. Așa dără, s'redu, că pentru prestigiulu acestei Adunări să ne ferim de acestu votu care ne duce pe teramulu personalu și se venim cu sinceritate a ne ocupa de alte cestimi mai importante.

D. G. Ghica. D-lor, am cerutu cuvintulu ca se facu și eu u încercare de a înlătura acestu incidentu, și am cerutu cuvintulu ca se insistu și se rogu pe autorii propunerii de a o retrage (Apause).

D-lor, ceștiunea, cum s'a pus de autorii propunerii, ne pune pe noi toți în u situațiune foarte delicată, și are de efect u puru discuțiunea pe unu teram care negreșitu nu place nici

chiaru celor ce sunt siliți a se ține pe d'nsulu.

D-lor, propunerea e motivată astu-fel, se reamintesc voturile precedentei Adunări constituante, ca u ceștiune asupra căria nu se pôte reveni. Nu intru în dezvoltarea argumentelor pentru a areta că negreșitu u Adunare e suverană și pôte reveni asupra votulu altei Adunări, mai cu sémă cându e ceștiunea de verificarea mandatulu unu deputat. În câtu privesc ceștiunea legală, nu e nici u îndoială că e în dreptulu acestei Adunări de a aprecia din nou conduita politică și morală a d-lui Cogălnicenu și a se pronuncia în altu-fel. Posițiunea grea pentru noi, și asupra căria rog pe autorii propunerii să bine-voiescă a pune tótă luarea d-lor u aminte, e tocmai teramulu acelu lunecosu, pe care, din natura lor, ceștiunile cari au a se debate cu această ocaziune i atrage pe toți.

Nu potu de câtu se mărturisescu admirațiunea mea pentru moderațiunea cu care persoana în jocu s'a operat în această ceștiune. D-sa a avut talentulu a areta, a presenta ceștiunea d-selle astu-fel în câtu se pare că voesc a face din această ceștiune u ceștiune specială de interesu alu unora din colegiile de Milcov. — Alți au pus ceștiunea pe teramulu istoricu, pe rolulu politicu jucat de d. Cogălnicenu; pe rezultatulu ce se cuvine voturilor Adunării trecute; insa ceștiunea astu-felu privită, pusă aci în fața u Adunare contra celor-alte, e invederat că pozițiunea persoanelor acelor cari au participat în acele lupte devine foarte dificilă. Dacă se pune ceștiunea pe teramulu că trebuie se respectam votulu constituantei, decât ca singuru argumentu pentru ca să se combată această alegere nu se invocă de câtu motive cari au dictat acelu votu, noi suntem siliți atunci a ne ține pe teramulu convicțiilor nostre politice, pentru că ne convine ca votulu acela se n'aibă altu-sensu, și prin urmare atunci ceștiunea devine și mai delicată. Eu unulu mărturisescu că nu mă simtu în stare de a-mi înalța elocința la înălțimea ceștiunii, și facu apelulu la autorii propunerii, rugându de a o înlătura: prin retragerea ei voru face unu bine, căci altu-fel, această discuțiune nu pôte avea de efect de câtu a isca în această Adunare pasiuni cari astădi ar trebui înlăturate (Apause).

D. G. Costaforu. Imi pare bine, d-lor, că nu s'a închis discuțiunea chiaru în urma propunerii onor. d-lui G. Ghica, care este foarte nemerită, pentru că tinda a pune unu termenă acestei discuțiuni care a devenit atăt de tempestivă; dără d'ic că mi pare bine că nu s'a închis discuțiunea, și mulțumescu Adunării care, atăt de multu obosită, a bine-voit a mai fi pacientă, ca să audă dintre cei cari sunt inscriși, și pe mine, și se asculte cuvintele ce ne dăm fie-care înaintea publiculu cându are se vorbescă despre d. Cogălnicenu.

D-lor, eu credu că nu trebuie u Adunare obșcose a României se se ia depe unu copilu care a amuțit în Anglia suntu acum u v'au doue trei secole (Iaritate). Și prin urmare, cu erțăciune rog pe onor. d. Blareberg se bine-voiescă a crede că noi, omeni virnici, cari avem u grea respundere, nu ne vomu povești de copii, și ne vomu lumina mintea din alte exemple mai în armonie cu starea noastră de astădi.

Am auditu mai multe teorii pindu-se înaintea Camerei cu ocaziunea acestei moțiuni făcutu de 5 deputați; am auditu susțindu-se că ar fi bine, ar fi de folos pentru noi toți, în circumstanțele actuale, se trecem înainte și se nu ne mai oprim la discuțiunea acestei ceștiuni care, cum se vede, devine unu felu, sau mai bine dă locu la unu felu de drapelu.

Am auditu pe amiculu meu onor. D. B. Boerescu aducându pe lângă cele-alte considerante și pe acesta că nu s'ar cuveni pôte se mărimu prea multu, pe d. Cogălnicenu prin această din nou a treia espulsiune din Cameră; căci atunci d. Cogălnicenu s'ar pune în stare de martir, și nu este în interesulu Adunării a'i crea d-selle u asemenea pozițiune și Adunarea a'i da aerulu că se teme de unu singuru individ.

Eu d'ic că decât se cuvine, decât e dreptu și conformu cu legea ca d. Cogălnicenu să fie espulsat, decât voi fi convinsu de această dreptate voi vota espulsiunea d-selle, fără se mă ocup

dacă cu acesta d-lul are se devie martiru, fără se mă preocupu decât Cameră această are sau nu se aibă de a se pune în luptă cu unu singuru individ. Dacă insa voi fi convinsu din contra, că nu trebuie se fie respinsu, atunci nu-lu voi espulsa, ori care ar fi considerațiunile puse înainte de cel ce mă voru combate, chiaru de ași fi pus sub amenințarea de a mă taxa că am înbrăcoșat pe 2 Mai.

Se esaminam dără ceștiunea supu punctulu de vedere alu dreptății se o ridicăm pină la înălțimea unu principiu. Co ni s'a pus înainte, d-lor? S'a d'is că constituanta a votat, și că u dată votată atunci espulsiunea d-lui Cogălnicenu, noi n'am mai fi liberi se revenim asupra acelu votu. D-lor, în principiu se pune în ceștiune de a se cei decât u Cameră pôte espulsa pe unu deputat din sinulu seii sau nu. În privința acesta sunt pări pentru și sunt pări contra; faptul insa a doveditu în mai multe rânduri din nenorocire, că Adunările au espulsiu din sinulu lor u cuvintu seii fără cuvintu pe unu deputat pe cari majoritățile nu li putea suferi în sinulu lor, și astă-di am văcutu că onor. d. Blareberg a citat câteva asemenea exemple petrecute în Engletera, de și le ar fi putut găsi și la noi, fără a mai merge așa departe. Dără lăsându această la o parte, facu întrebarea decât, în urma unei espulsiuni, celu espulsiu este realesu de colegiulu seii, Camera are dreptulu se-lu mai reespulsiu încă u dată? Și decât acelu colegiu li realege a treia, a patra și a deca oră, și așa mai înainte ori câtu veți pofti, vă întreb, Camera are dreptulu se ție în perpetuitate în vacanța unu colegiu, seii două, seii trei, seii deca chiaru, pentru că unu deputat pôte fi alesu și în mai multe colegie de câte atatea chiaru, și atunci, d'ic, Adunarea pôte se se obține a ține acele colegie, care sunt țera-romănescă, ale ține în vacanța și a ave în sinulu seii pe reprezentanții lor? Cred, d-lor, că acesta nu e dreptu. Dără decât d-vostă credeți că e dreptu, atunci ca unu ce aveți inițiativă legilor, faceți u moțiune ca se se urmeze astu-fel u cumu voiți, că adică, decât după espulsiunea unu deputat, colegiulu ce-lu alege se obține și lu realege, Camera se pôte decreta că cutare colegiu se nu mai aibă dreptulu a avea reprezentanți! (Bravo! Iaritate.)

E posibil și acesta, d-lor, ce nu e posibil în lume? și se ne ferescă Dumneșu de despotismulu majorităților! Noi dără se pășim cu prodență pentru ca se nu facem precedente pe cari se se întemeze nenorocitul regimulu absolut alu majorităților. Așa dără, pe câtu timp noi nu avem u lege în privința acesta, neapăratu că nu putem și nici nu avem dreptulu de a espulsa pe d. Cogălnicenu cându ne va veni ca deputat printr' u a doua alegere, și mai puțin dără la u a treia, fiindu că, decât u Adunare pôte se și arge dreptulu de a da afară pentru antea oră, la antea alegere, pe unu deputat sub cuvintu că are opiniuni de d'nsulu cari o facu alu respingă, neapăratu că Adunarea acea nu pôte repeta la aduoa alegere respingerea sa cându același colegiu Par realege, pentru că, realegindu-lu, acelu colegiu probază că nu împărtășesc aceleasi sentimente cu Camera; pentru că în ceștiuni de onorabilitate și de moralitate sunt diferite sisteme, sunt diferite opiniuni... (urmăre, intreruperi). Primescu ca d. Blareberg se se mire de acesta, dără eu nu mai puțin voi dice că sunt diferite opiniuni diferite așteptări; fiindu că cutare faptu, u repetu spre sciința d-lui Blareberg, pôte se fi considerat de unu ca imoralu, pe cându pentru alți se fi moralu, celu puțin indiferente. Întrebarea dără făcută bine constituanta cându a datu afară pentru aduoa oră pe d. Cogălnicenu din sinulu seii? Nu. Pentru mine declară că faptul acesta alu constituantei nu este dreptu, nu e legalu. Si decât s'ar fi folitplat u în acea di se ocupu u fotoliulu președintei alu constituantei, m'ășu fi coborit după acelu fotoliu și a-și fi cerut voi majorității a combate u asemenea otărire, și d. Blareberg care m'a acusat că nu am fost demn de a ocupa fotoliulu de președinte alu constituantei, de sigur că nr ar fi avut dreptulu se me oprăscă ca președinte de a combate opiniunile majorității. măcaru că majoritatea mi ar fi făcutu onorea de a me alege. Pentru că d-lor, ori câtu de mare ar fi fostu onorea acea ce mi se făcea, decât mi se

făcea cu condițiunea de a fi sclavulu hotărârilor majorității fără se mi fi permisu ale combate nici u dată, v'ășu fi d'is că v' forte mulțumescu de onorea ce-mi faceți și nu o primesce, fiindu că nu ași fi putut îngădui a mi se dice, ori de câte ori ași fi fostu în contra opiniunilor majorității, că nu sunt demn de a ocupa fotoliulu președintei. Si rog pe d. Blareberg se nu interprete cuvintele mele ca u insultă pentru constituantă. Eu, d-lor, nu numai că nu am insultat constituanta, dără, la întorcerea mea, din străinătate, im am aretat marea și deplina mea recunoscință pentru cea ce a făcutu; insa, decât ași fi sciutu că prin onorea ce-mi a făcutu, alegendu-me de vice-președinte, a voit se me lege ca pentru ori care lucrare a sa se d'ic că este bună, atunci mi ași fi luat îndăretu mulțamirile ce-i am adresat. (Iaritate).

Se vedem acum, d-lor, pentru ce a fostu atunci datu afară d. Cogălnicenu? pe câtu scim, fiindu că nu am fostu atunci aicea și ve mărturisescu, că nu am citit desbaterile din Monitoru, respingerea sa a fostu pentru imoralitate....

D. N. Blareberg. Nu, ci pentru sperjură și atentat în contra legilor și libertăților publice.

D. G. Costaforu. Fie și așa. Eu repetu că ceștiunea pusă pe unu asemenea teram, duce la u ceștiune de cea mai mare gravitate. Eu nu fugu de u asemenea ceștiune, fiindu că pentru mine sperjurulu și atentatulu în materi politice sunt lucruri de discutat, și prin urmare nu ași avea decât u să ocup u jumătate de oră și v'ășu putea arata de trebuie să conchideți cu d. Blareberg sau nu.

Eu am avut onore de a face parte din Cameră pe când d. Cogălnicenu era ministru, și am atacat, martură este tótă lumea și Monitorulu pôte dovedi, am atacat celu d'anteb pe d. Cogălnicenu în contra unei majorități favorabile care l'a susținut, și care ca se placă, n'a voit să facă nici măcaru răspunsu la adresa tronulu. Eu atunci amu denunciatu pe d. Cogălnicenu amu aretat pe ce drumu voesc se apuce, privind Camera de intențiunile se, și Camera nu m'a ascultat, m'a nesocotit. Ași fi dără în drept se întreb pe unu din onor. D-nii de atunci cari tuntu acum aci. Nu voi se numescu persoana fiindu că nu amu venit aci se așu pasiunile, așa fi în drept, d'ic, să întreb unde eră d-lor atunci cându mai în ajunulu lovirei de Statu s'a făcutu u propunere de blam pentru d. Cogălnicenu, în care eram sub-scriș și eu, și basat töt pe motive de moralitate publică, și Camera, în marea sa majoritate unde a fostu unite tôte partiele, fără osebire de drepta și stința, îndată după citirea raportulu d-lui Ioan Ghica asupra acelei propunerii, a trecut la ordinea d'ic și a recunoscutu ast-fel că noi cinci șese omeni care erăm să se dea unu votu de blam d-lui Cogălnicenu, nu erăm u cuvintu și astu-fel nu amu fostu cu blamulu Camerei, eră nu d. Cogălnicenu. Ei bine, d-lor, atunci când d. Cogălnicenu era în putere sa, a fostu atacat de mine, amu avut onore să-lu atacu, și astă-di cându d-lui nu mai e în putere, astă-di cându a venit u revoluțiune și această revoluțiune a schimbat fața țerei pentru că a modificat u desăvirșire principiile fundamentale ale guvernulu nostru, astă-di trebuie se mi se d'ic că eu sunt u acela care nesocotesce voturile constituantei! Dără, d-lor, mai antădi voi observa că nu mai suntem acum în aceleasi circumstanțe, și alu douile, că noi astă-di, ca Adunare, suntem töt asemenea de independenți ca și constituanta; ca a putu da voturile acelea la cari ve referati, aceste voturi au putu fi bune sau rele și insuși constituanta de ar exista ar putea reveni asupra voturilor se. Cumu dără nu ne ar fi permis și noue cari amu succedat acelu Adunării, să avem, ca și d'nsa, deplina noastră nestărnare și să ne pronunțam după propriile nostre aprecieri, mai cu sémă în materi de alegere? Cumu putem fi noi puși astă-di sub formula autorității lucrulu judecăt? Și apoi, d-lor, dacă totu veni înainte cu sântenia voturilor date, v'ășu ruga și eu la rândulu meu să bine voiți a pune în lucrare votulu datu în urma propunerii mele din anul 1863, prin care, töt pentru u asemenea acușațiune între membrii Adunării, amu propus, și Camera a votat, ca să se constituie u comisiune compus din deputați cari n'au fostu ministri, și această comisiune să cerceteze tôte lucrările de la 1859 și chiar mai din nainte, să esaminam faptele fie-cărui ministru, (Apause) și să ne facu unu raportu prin care se arătă cine sunt aceia care au mîncat banii publici, cari au călcatu legi și constituțiuni, etc. (Apause); și amu onore a va spune că această moțiune a zăcut și până în ziua de astă-di adormită în secțiune, măcaru că Adunarea a votat u atunci cu mare urgență și mai în unanimitate și măcaru că, în urma interpelațiunii d-lui Ioan Ghica care voia să scie decât urgența e în Cameră s'au în secțiuni, și a răspunsu că urgența are se fie înaintea tuturor lucrărilor, sub cuvintu datu de mine că cea mai mare lucrare, de și e să facem u legi, dără cea mai mare dintre tôte este a face înaintea țerei, faciă onestă căci de ore ce se atea toți să scie și țera cine sunt cei buni și cine cei răi (numerosă Apause). Da, urgența s'a votat de Cameră și propunerea stă și până astădi în secțiuni.

Așa dără, d-lor, astă-di noi nu avem u calitatea de a ataca în acestu modu pe o persoană care a fost ministru, și această cu o-

